

Leszek Ziábka

Masanów, gm. Sieroszewice, woj.
kaliskie, St. 9, AZP: 69-38/112

Informator Archeologiczny : badania 23, 27

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wśród których wydzielono fragmenty trzech szydeł, igłę, oraz szpilę z uszkiem. Materiał krzemieniany stanowił półsurowiec i odpadki łuszczeniowe. Z narzędzi wydzielono grocik i zgrzebło.

Z warstwy humusu pozyskano kilkanaście fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych (stropy jam osadowych rozorywane są na sąsiednich polach).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Masanów, gm. Sieroszewice,
woj. kaliskie,
St. 9, AZP: 69-38/112

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Leszek Ziąbka. Prace finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łuzyckiej z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na wydmie, która została częściowo zniszczona przez drogę polną przechodzącą przez jego środek, w dolinie rzeki Gnita Barycz, po jej wschodniej stronie.

Przebadano obszar o łącznej powierzchni około 212,5 m², odstawiając 16 obiektów grobowych, w tym 15 ciałopalno-jamowych i 1 zbiorowy grób szkieletowy (nr 41/89). Zarysy jam grobowych były owalne, koliste i prostokątne, w przekroju przypominały głębokie niecki. Osie podłużne obiektów zorientowane były wzdłuż linii NW na SE, W na E i N na S. W grobach odkryto głównie dość silnie rozdrobnione fragmenty ceramiki, przedmioty krzemienne (wykonane wyłącznie z miejscowego krzemienia bałtyckiego) i ozdoby wykonane z brązu.

Najbardziej interesującym obiektem był zbiorowy grób szkieletowy (nr 41/89). Posiadał on prostokątny zarys jamy grobowej o wym. 240x70 cm, którego os podłużna zorientowana była wzdłuż linii NW na SE. W grobie znaleziono fragmenty ceramiki, przedmioty krzemienne i liczne ozdoby wykonane z brązu, między innymi: 2 szpile igłowe, szpilę z płasko rozklepaną główką, 2 masywne kółka brązowe ornamentowane ukośnymi nacięciami oraz liczne skrzyty ze spiralnie zwiniętego drutu brązowego o przekroju płasko-wypukłym i kolistym.

Ustalono granice cmentarzyska i przebadano jego niezniszczoną centralną część.

Badania ukończono.

Masłówice, gm. Wietuń,
woj. sieradzkie,
St. 1, AZP: 77-44/1

Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansowało muzeum w Wieluniu. Pierwszy i jednocześnie ostatni sezon badań. Cmentarzysko kultury łuzyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Cmentarzysko położone jest w centrum wsi po obu stronach drogi w kierunku Góry Karbanów. Obiekt jest niszczonej od przeszło pół wieku w wyniku różnych prac ziemnych (uprawa roli, budowa budynków gospodarczych itp.). Z lokalizacji licznych przypadkowych odkryć wynika, że cmentarzysko obejmuje przynajmniej około 2,5 ha powierzchni. Gęsta zabudowa uniemożliwia przeprowadzenie badań ratowniczych na większą skalę.

Po odkryciu w maju 1989 r., kiedy to zniszczono grób z III/IV okresu epoki brązu, uzyskano zgodę dwóch gospodarzy na ograniczone badania sondazowe. Badania przeprowadzono przy udziale uczniów szkoły podstawowej.

Potwierdziły one silne zniszczenie cmentarzyska. Natrafiono na przydatne partie zniszczonych w czasie orki naczyń. Jedyńm zabytkiem zachowanym w całości jest mały i starannie wykonany dzbanuszek z ornamentem guzowym. Materiał ceramiczny datowany jest na IV-V okres epoki brązu.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

|| Mąkolice, gm. Wola Krzyżstowska St. 3 patrz okres halszacki

Myśliborzyce, gm. Lubusza,
woj. opolskie,
St. 3, AZP: 84-33/35

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Spychała. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Osada ludności kultury łuzyckiej z V okresu epoki brązu.

Stanowisko odkryte w okresie międzywojennym, zweryfikowano podczas badań AZP w 1983 r. Położone na piaszczystej wydmie; południowa część stanowiska zniszczona eksploatacją piasku. Przebadany w 1984 r. pas obszaru przy krawędzi wybierzyska przestał chronić stanowisko, dlatego przystąpiono do powtórnych prac ratowniczych. Objęto nimi teren o szerokości od 2 do 6 metrów i długości około 65 m przy krawędzi fciały wybierzyska.

Odkryto i przebadano 32 obiekty, wśród których wyróżniono przyziemia 4 budynków mieszkalnych, 1 jamę zasobową, 1 jamę gospodarczą, 13 jam odpadkowych, 3 paleniska, 1 ślad po słupie. Funkcja pozostałych była trudna do określenia. Obiekty grupowały się w zachodniej części wybierzyska. Nieliczne wystąpiły w części północnej. W części wschodniej, będącej jednocześnie krawędzią wydmy, nie odkryto żadnych śladów kulturowych.

Znaleziono dużą ilość ułamków naczyń glinianych oraz grudki polepy i węgle drzewne.

Zabytki przekazane zostaną do Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.